

פרשה יתרו

כָּבֵד אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ לְמַעַן יֵאָרְכּוּן יְמֵיךָ עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר־יְהִינָה
אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ:

רמב"ן

והנה עשרת הדברות חמשה בכבוד הבורא וחמשה לטובת האדם, כי
כבד את אביך כבוד האל, כי לכבוד הבורא צוה לכבד האב המשתתף
ביצירה, ונשארו חמשה לאדם בצרכו וטובתו:

ספר החינוך

משרשי מצוה זו, שראוי לו לאדם שיכיר ויגמל חסד למי שעשה עמו
טובה, ולא יהיה נבל ומתנכר וכפוי טובה שזו מדה רעה ומאוסה
בתכלית לפני אלקים ואנשים. ושיתן אל לבו כי האב והאם הם סבת
היותו בעולם, ועל כן באמת ראוי לו לעשות להם כל כבוד וכל תועלת
שיוכל, כי הם הביאוהו לעולם, גם יגעו בו כמה יגיעות בקטנתו,
וכשיקבע זאת המדה בנפשו יעלה ממנה להכיר טובת האל ברוך הוא
שהוא סבתו וסבת כל אבותיו עד אדם הראשון, ושהוציאו לאויר העולם
וספק צרכו כל ימיו והעמידו על מתכנתו ושלמות אבריו, ונתן בו נפש
יודעת ומשכלת, שאלולי הנפש שחננו האל, יהיה כסוס כפרד אין הבין,
ויעריך במחשבתו כמה וכמה ראוי להזהר בעבודתו ברוך הוא.

